

رابطه بین سرمایه اخلاقی با یادگیری اخلاقی (مورد مطالعه کارکنان اداره بهداشتی شهرستان لردگان)

عمران کیانی^۱، کریم بهمنی قاید^۲

۱. عمران کیانی، مدرس دانشگاه علمی کاربردی و آزاد استان چهارمحال و بختیاری

Omran.kiani63@gmail.com

۲. کریم بهمنی قاید، کارشناس روانشناسی

Hamid.farajpour.689@gmail.com

چکیده

سازمان‌ها برای افزایش عملکرد از دو طریق نوسازی استراتژیک و ایجاد فرصت‌های جدید پرمخاطره، خود را درگیر کارآفرینی می‌کنند. اخیراً تعداد زیادی از شرکت‌ها دریافته‌اند که یادگیری سازمانی می‌تواند محرک بزرگی را برای چنین تلاش‌هایی فراهم کند. به این شکل که سازمان‌هایی که رویه‌های یادگیری سازمانی را با جمع‌کردن دانش تازه به دست آمده در طول یک دوره کسب و کار پیکره‌بندی کرده‌اند، قادر بوده‌اند که این دانش تازه به دست آمده را اهرمی برای رسیدن به مزیت‌های استراتژیک قرار دهند. یادگیری سازمانی در بعضی سازمان‌های جزء اساسی نوسازی سازمانی است. این تحقیق از نظر هدف تحقیق از نوع تحقیق کاربردی می‌باشد همچنین با توجه به ماهیت موضوع و اهداف پژوهش، در تحقیق حاضر از روش همبستگی استفاده شده است. در تحقیق همبستگی که گاهی آن را شکلی از تحقیق توصیفی نیز قلمداد می‌کنند وجود رابطه بین متغیرها توصیف می‌شود. در تحقیق همبستگی روابط بین دو یا چند متغیر کمی با استفاده از ضریب همبستگی توصیف، کشف و تعیین می‌شود.

واژگان کلیدی: سرمایه اخلاقی، یادگیری اخلاقی، سازمان، عملکرد، آموزش.

۱. مقدمه

در سال‌های اخیر با پیدایش اشکال جدیدی از خدمات، اهمیت منابع مجازی در کنار منابع فیزیکی برای سازمان قابل تصور شده است. از این رو، مفهوم منبع ثروت برای جوامع‌ها یا سازمان‌ها دچار تغییر و تحول شده و این تغییر به نوبه خود، تغییر در فضای کسب و کار جامعه‌ها را سبب گردیده، زیرا متناسب با افزایش تقاضا برای منابع فیزیکی و محدودیت منابع، میزان دسترسی سازمان‌ها نیز محدود بوده و به همین دلیل، سازمان‌های مختلف به فکر جایگزینی منابع موجود با منابع جدید افتاده‌اند. این موضوع به مرور بر ضرورت توجه به منبع نامشهود تاکید دارد. در میان مفهوم‌های جدید مطرح شده در چند ساله اخیر، سرمایه فکری، موضوع جدیدی است که؛ به لحاظ نظری جایگاه ویژه‌ای را در سطح جهانی به خود اختصاص داده است و به عنوان منبعی پر ارزش برای سازمان‌ها و شاخصی در توسعه یافتگی کشورها و سرمایه‌ای کلیدی در رشد کارآفرینی به حساب می‌آید و در کشور عزیزمان ایران از سال ۱۳۸۸ هر ساله کنفرانس بین‌المللی سرمایه فکری برگزار می‌شود. امروزه ضرورت توسعه و مدیریت سرمایه فکری، به یک الزام جدی هم در سطح ملی و هم در عرصه کسب و کار تبدیل شده است. به ویژه شرایط اقتصادی جدید، کشورها را به فکر ایجاد چارچوب‌ها و راه‌کارهای جدید اقتصادی و توسعه ظرفیت‌های انسانی موجود و توسعه سرمایه‌های ارتباطی انداخته است و رقابت شدیدی در دستیابی به منابع و بازارهای رقابتی در این زمینه را نمایان می‌کند تا جایی که امروزه عرصه رقابت جهانی، بر عناصر سرمایه فکری تاکید نموده و سازمان‌های بین‌المللی به طرح چارچوب‌های جهانی برای مدیریت سرمایه فکری می‌پردازند. بر این اساس، سنجش سرمایه فکری هم در سطح کلان و هم در سطح خرد به ضرورتی غیر قابل انکار برای پذیرش و رقابت در بازارهای بین‌المللی و به